

II награда – ПРОЗА (III – V разред)

„Дај, одрасли Свијете, буди једном Дијете...“

Драган Радуловић (1950–2002)

Кад би дјеца водила свет, ствари би биле могле бити дивне, чаробне, а могло би бити и лоших ствари. Али и одраслима треба мали одмор. Зато су деца одлучила да за једну седмицу воде свет.

Први дан:

Ујутро би се савко дете пробудило кад би се наспавало. За доручак су јели шта су год хтели. Обично су то били: палачинке, вафле, крофне, бакини колачи. Часови су били: 1. час – физичко, 2. час – физичко, 3. час – физичко, 4. час – ликовно. Са физичког би се вратили знојави као вода. На одмору су јели свакаку нездраву храну. На ликовном су сви цртали, али шта су они хтели, нико није слушао учитељицу и тему. После школе играње до миле воље. Враћање кући, гледање цртаћа, и једење грицкалица.

Остали дани су се исто тако одвијали, али 4. дана се догодио један проблем...

Четврти дан:

Све се одвијало исто, али проблем је био у томе што су зуби почели да боле. Зубари су били претрпани. Нису имали одмор ни пет минута. У чекаоници се чула вика и плач... Деца су срећна вратила кући. Играла су се и гледали цртане...

И сутрадан су зубари били претрпани. Али због чега?

Пети дан:

Деца су се одлучила да направе промену. Доручак су била јаја. Одмах након доручка, деца у правила честитке и разне креативне ствари. Али за кога? Деца су се један сат прије школе упутила у ординацију зубара. Зубари су били уплашени. Сва су деца ушла унутра с осмехом и рекли: „Хвала вам!“. Дала су поклоне и задовољно се упутили у школу. Одлучили су у школи бити добри. Код куће су се играли уместо да су одгледали цртани, прочитали би пар страна књиге.

Шести дан:

Доручак: јаја. После доручка одмах су отишли вани да се забаве. Забрањени су градњу зграда и осталог, јер људи тако уништавају природу. Отишли су у парк да засаде цвеће и онда су се наставили играти. Увече читање књиге и кревет.

Седми дан је био исти као шести. Само што су седми дан купили смеће по природи.

Можда би био хаос да деца воде свет заувек. Али, док су они водили свет, уништавање природе и грађење зграда је било забрањено. Није било ратова. Чак би за онога ко би у шуми бацао смеће, спремили казну.

Деца се надају да ће се одрасли променити.

Шифра: Slovenija 11

Милена Ковачевић V 5

ОШ „Дашо Павичић“

Ментор: Љепосава Марковић